

taelse mangler tilstrækkeligt Grundlag; der er ikke fra min Side tvivlet det Mindste, som kunde give nogen beføiet Anledning til at troe, at jeg ikke vilde gennemføre Reformen; men Grunden, hvorfor jeg ikke kan gaae ind paa Lovbestemmelsen, saaledes som den foreligger, er at søge i de Hensyn, som jeg troer med tilstrækkelig Klarhed at have fremhævet.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at det Forslag, der er stillet under Nr. 3, ikke er klart, og at det af Udvalgets Medlemmer ikke opfattes paa samme Maade. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) siger, at der her aldeles ikke er Tale om at gjøre nogen Besparelse, at Justitsministeren efter dette Forslag kan anvende Alt, hvad der indkommer igjennem Sportlerne, til dermed at lønne Justitsembedsmændene, hvorimod den ærede Ordfører siger: Jeg kan ikke gaae ind paa det hele Lovforslag, uden at jeg faaer den Bestemmelse med; thi jeg tenker, at jeg derved kan tjene Saameget, at jeg dermed kan give de høiere Gæder. Hvem af dem har nu Ret; er det den ærede Ordfører eller den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds, thi det er en aldeles forskjellig Opfattelse, der ligger til Grund for deres Udtalelse? Den Sidstnævnte siger jo, at Justitsministeren kan anvende Alt, hvad der maatte indkomme igjennem Sportlerne, som han selv vil, medens den ærede Ordfører siger: Her er store Penge at tjene, og hvis jeg ikke tjener disse Penge, vil jeg ikke gaae ind paa den hele Lov. Efter min Formening har den ærede Ordfører Ret; man har indgaaet at nævne Finantsloven, men jeg kan ikke troe Andet, end at det endelige Udbytte vil blive ganske det samme, som om den tidligere Redaction var bleven staaende. Er det ikke Meningen, at Sportlerne ikke maae hæves af Justits- eller Magistrats-Embedsmændene, er det ikke Meningen, at de skulle indflyde i Statskassen? (Tscherning: Jo naturligvis!) . . . og naar det er Meningen, er det en Selvfølge, at Sportlerne ikke maae tilflyde den juridiske Embedsmand, hvorimod han skal oppebære en fast Løn af Statskassen; men Spørgsmaalet bliver nu, hvorledes skal den bestemmes? Den

ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds mener nu, at Justitsministeren har at afgjøre dette efter nærmere givne Regler, som skulle vedtages i Finantsloven, og saa havde man en vis Betryggelse i saa Henseende; men da disse Regler ikke findes i Finantsloven, maa Meningen jo være den, at Lønningerne skulle fastsettes ved en Lønningelov, og hvis der ikke skulde opnaaes Enighed om denne, i saa Fald igjennem Finantsloven. Jeg troer saaledes, at naar man gaaer tilbunds i Lønningeforslaget, vil det erkendes, at det ikke er væsentligt forskjelligt fra den tidligere Affattelse. Man maa imidlertid have en aldeles klar og bestemt Affattelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Embedsmænds Løn skal fastsettes, og det er der her aldeles ikke Tale om. At jeg ikke kan gaae ind paa det Lønningeforslag, der er stillet under Nr. 5, behøver jeg vel ikke at sige. Min ærede Kollega, Justitsministeren, er i den Henseende langt lykkeligere end jeg, idet han søler sig ganske anderledes tilfaldt af den Reform, som omhandles i Lønningeforslaget under Nr. 3, end Tilfældet er med mig med Hensyn til den Reform, der omhandles i Lønningeforslaget under Nr. 5. Vi have nu saa vidtløftigt drøftet det sidstnævnte Forslag, at jeg ikke skal opholde Thinget med at fremsætte mine Indvendinger derimod; jeg skal kun bemærke, at naar det hedder, at Lønnen for de gejstlige Embeder ikke maa bestaae i Tiender eller andre lignende Naturalleveringer, saa er det ikke rigtigt, idet Tienden ofte ikke er en Naturallevering, men et Bederlag, der hdes efter Capitelstart; Charakteren af en Naturalydelse falder saaledes i Virkeligheden bort; Tienden bliver en PengeLøn, der bestemmes efter visse Phænomener paa Markedet, efter Markedsprisen. Men hvad jeg fornemmelig har at indvende saavel imod Forslaget under Nr. 3 som under Nr. 5, det er, at det ikke er fuldstændigt gennemførte, detaillerede Forslag (R. Jensen: Hør!), det er Godtjæbsforslag (R. Jensen: Hør!), hvorved man slaer en Grundsætning fast, uden at indlade sig paa den hele Ordning og Gjennemførelsen af Reformen (R. Jensen: Hør!). . . Den ærede Rigsdagsmand her ligeoverfor (R. Jensen) skal have Tal, at han ogsaa vil være